

Vejsel Hamza

GAZGANICE VO VAKAT TRAGOVI U VREMENU

Skenirano od strane

www.arhivkrusevo.blogspot.com

KRON

...A Hamza je i pjesnik. Istinski. Jedan od najreprezentativnijih izdanaka razgranatog, vječno zelenog, duboko u kamen i zemlju, u vrijeme i prostor, uraslog goranskog stabla. Najbolje to pokazuju pjesme iz ovog njegovog prvijenca. Napisana na "nepriznatom" jeziku, nastala na izvorištima i visovima goranskog narodnog stvaralaštva, umjetnički snažno nadograđena i oplemenjena Hamzinom poetskom individualnošću i vokacijom, ova poezija na najbolji način reprezentuje Goru i Gorance, a svog tvorca promovirše u istorijsku ličnost goranskog naroda. Ali, ono što je najvažnije, umjetničkim rezultatima, uvodi ga u red pjesnika koji imaju šta da kažu, koji umiju i čine na način koji bi služio na čast i znatno razvijenijim i kulturnijim sredinama.

(iz recenzije Zuvdije Hodžića)

Admir Idrizi
20.06.2018.

Vejsel Hamza

GAZGANICE VO VAKAT TRAGOVI U VREMENU

Admir Idrizi

Podgorica, april 1994.

izdavač:
KRON production
Podgorica, Trg Kralja Nikole bb

direktor:
Veselin Jokić

urednik:
Radovan Popović

izdavački odbor:
Željko Ivanović
Radovan Popović
Zuvdija Hodžić

lektori:
prof. Mehmed Hamza
Zuvdija Hodžić

oprema:
Stevo Vasiljević

slog:
KRON production

tiraž:
500

štampa:
"GRAFPROM"
Mihaljević - Cetinje

*U ovom krugu u kojem živimo i mrijemo,
ni početka ni kraja ne naziremo.*

Niko ni da pisne pravu riječ o tajni:

Otkud smo došli i kuda idemo.

Omer Hajjam

SEFTE

*U ovom krugu u kojem živimo i mrijemo,
ni početka ni kraja ne naziremo.*

Niko ni da pisne pravu riječ o tajni:

Otkud smo došli i kuda idemo.

Omer Hajjam

Koj iskopa prf grop
pomeđu, begajeći ot muka,
ot zor, đeberedžek ka ksmet

Vo kua saba se razdenjilje
izgladnjete, godinoret po zat
ostajen, pajačina vo oči

Koj upalji prf oginj
natežen na brotanice, sprti
veter skrijen, i prf žar

Vo koj akšam sefte zaspalje
postelja ot kamenj, nebo
mesto jorgan, i prf son

Koj pušti prf glas
stramljivo..., sivno se
kaža plajnem, vo otkbor mu
vratih glas, i prva pesnja

Vo koj otkljik se poznavat
mermerne konci tkajene, skršeno
gljedište, gazganice pot vrnik zaborajene,
teknatica vo akl zaginata,
i prva išta.

PRVI PUT

*U ovom krugu u kojem živimo i mrijemo,
ni početka ni kraja ne naziremo.*

Niko ni da pisne pravu riječ o tajni:

Otkud smo došli i kuda idemo.

Omer Hajjam

Ko je iskopao prvi grob
između, bežući od muka,
teškoća, prokletija kao usud

U kojem jutru se razdaniše
izgladnjeli, godinored iza
ostavljen, paučina u očima

Ko je zapalio prvi oganj
naslonjen na brige, naspram
vjetra sakriven, i prvi žar

U koje veče prvi put zaspae
ležaj od kamena, nebo
umjesto prekrivača, i prvi san

Ko je prvi pustio glas
stidljivo..., snažno se otkri
planinama, u odjeku odazvaše
mu se, i prva pjesma

U kojem odsjaju se prepoznaju
mermerne niti tkane, napukli
vidik, tragovi ispod sača sakriveni,
sjećanje u glavi zaboravljeno,
i prva ljubav.

KSMET

Se redit denjoj
(ka hošafke)
godine zaminujet
dželjezne
vakat ne gazi
ka pajačina sme
na dunja.

KSMET

Redaju se dani
(kao naređano suho voće)
godine prolaze
gvozdene
vrijeme nas gazi
kao paučina smo
na ovom svijetu.

www.arhivkrusevo.blogspot.com

DUŠE GORANSKE

Duše goranske srtit
po cela dunja
ke će zastanet
tuje će vlijiknet
(ne prebirat)
ot čim bilje kede du neprašaj
nasijane
ke će zaspijet
tuje ne se razdenjujet
vek gim je srtenje
mreška počinok.

Duše goranske srtit.

GORANSKE DUŠE

Goranske duše lutaju
po cijelom svijetu
gdje zakonace
tu prokljaju
(ne prebiraju)
od ko zna gdje do ne pitaj
nasijane
gdje zaspu
tu se ne razdane
život im je u lutanju
smrt kao počinak.

Goranske duše lutaju.

OFČAR

Na urnatica denešnja
koljiba ot slama naprajena
(ofčar bes surija
traži sadaka)

vo srce pucanica
na duša žapka
pišanica se kažuje
na džam ka pajačina istkajena

(čerko kako se vikaš?
ti sme zaborajlje)
ne fačaj kursor
brotanice bukadar sobrane
čekat

vikni vo sonoj
beljki nekoj će dojde
(koljku halaf da pratiš).

OVČAR

Na razvalini današnjoj
koliba od slame napravljena
čeka ovčara
(ovčar bez stada
traži milostinju)

u srcu pukotina
na duši rana
zapisano se priviđa
na prozoru kao paučina izatkano

(kćeri kako se zoveš?
zaboravili smo te)
ne zamjeri
neizvjesnosti sakupljene
čekaju

pozovi u snovima
možda će neko doći
(koliko oprost da pošalješ).

NOĆESKA

ot ka zaspalje svi
na vr prsti stanaf
poloku
(da ne razbudi svujego zagara)
vo ljegalo
mesto njego zalajef.

NOĆAS

nakon što su svi zaspali
na vrhovima prstiju ustao je
polako
(da ne bi probudio svoga psa)
u kućici
umjesto njega zalajao je.

MATI

So dve ruke porasla
nas koljku
so gajljinja
so muke
(ot koljepka ne se odvovala)
dajma brotala
na praf put a će ne staj
insan da bideme.

Ne se tekinjam
nešto a ga zaprelo
rabote
žetve
deca
za ništogo ne se davala
ništo ne moglo da ga skrši
godine
gurbet
boljke
so dve ruke stiginjala
sve da izrabota
ognjište ne gasnala
(kuća vrtila)
ot svua usta odvovala
nam davala
zorno da ne ni bide
gladne da ne ostaneme
stiginjala
svekede so nas da bide

i ka sme se smijalje
i ka sme želalje
zabrotana ne ispraćala
vesela ne prečekuala
zatija
ne kvni mati
deka tvua kljetva je najteška

MAJKA

Sa dvije ruke podigla je
nas toliko
sa brigama
sa mukama
(od kolijevke se nije odvajala)
svakog dana je brinula
na pravi put da nas uputi
ljudi da budemo.

Ne sjećam se
da li ju je nešto umorilo
rabota
žetve
djeca
svemu je odolijevala
ništa nije moglo da je slomi
godine
pečalba
brige
sa dvije ruke stizala je
sve da uradi
ognjište nije gasila
(brinula je o kući)
od svojih usta odvajala je
zbog nas
da nam ne bude teško
da ne bi gladni ostali
stizala je
svuda sa nama da bude

i kada smo se smijali
i kada smo plakali
zabrinuta nas je pratila
vesela nas je dočekivala
zato
nemoj da kuneš majko
jer tvoja je kletva najteža.

VUKINJA

Ot neroden son ukradena
nogo iskrvavena
 stpni
ne lji možeš podaljeko
(zorno)
nebo morno
kaži se
izljetajte ot grđi piljića
zapujte pesma neispuana
nenazuana
zakukajte petlji
saba kažite
deneska vukinja se gotvi
za vo dženet.

VUČICA

Iz nerodenog sna oteta
iskrvavljena nogo
 iskorači
zar ne možeš dalje
(teško)
nebo modro
otkrij se
odlétite iz grudi ptići
zapjevajte pjesmu neispjevanu
nenazvanu
zakukurikajte pijetli
jutro najavite
danas se vučica sprema
za raj.

GLJEDANICA

Sinojka vo son
si prošof poraj avljija
gljedaničina
ona okinala cveće ot
bašča
i te daruala

ka si se razbudif
cvećeto tamm vljikinjalo krujs
jastak.

DRAGANA

Sinoć u snu
prošao si pored vrata
svoje dragane
otkinula je cvijet iz
bašte
i poklonila ti ga

kada si se probudio
cvijet je već nicao na
jastuku.

SRTALJEN

Krujs noć hita
so goljem merak
saba da stigne
(seljam hitajeći da gi dade)
deka trebe da iduje jošte
nis nevrateno deneska
du nestignato vutre.

SKITNICA

Kroz noć žuri
s velikom željom
da stigne jutro
(pozdrav u magnovenju da mu da)
jer mora da ide dalje
kroz nepovratno danas
do nedostižnog sutra.

ZANESENIK

Noćeska će sljзем
du reka
na mesečina će hodim
po voda šo trepoti
ka vo son
altan granke će kršim
kljikotne zvezde
će dokačujem
i će igram
noge dur ne mi zapret
ruke dur ne me zakvnet
nema da zastanem
mesečina dur ne zajde
putoj dur ne zaginet
so pesma na usta
so kljetva vo srce
će pujem
(svi da me čujet)
noćeska
bes iftira
će hodim po voda
ka vo son
po mesečina šo trepoti.

ZANEŠENJAK

Nočas ću sići
do rijeke
hodaću na mjesečini
po vodi što treperi
kao u snu
zlatne grane lomiću
sjajne zvijezde
dohvataću
i igraću
dok mi se noge ne umore
dok me ruke ne zakunu
neću prestati
sve dok mjesečina ne zađe
dok se putevi ne izgube
sa pjesmom na ustima
sa kletvom u srcu
pjevaću
(da me čuju svi)
nočas
bez ustezanja
hodaću po vodi
kao u snu
po mjesečini što treperi.

KAČAK

Ot samoga sebe
kačak se učinif
trčajeći krujs vakat
okina kopriva
(na mesto ot cveće)

i otekra bukadar
koprivata se kaža išaret
na put Sajbijin
da ispraj.

LUTALICA

Od samog sebe
pobjegao
trčeći kroz vrijeme
otkinuo je koprivu
(umjesto cvijeća)

i poslije toliko vremena
kopriva je postala znakom
na putu Gospodnjem
da se vrati.

KATILJ

ne znf
na tuje prsti
cveće da cfte
pa ka katilj ti iskrši ruke
i so krf omi oči
sega probava
da pljukne cveće
na tuje iskinate damari.

OSVETNIK

nije znao
da na tvojim prstima
cvijeće izrasta
pa grubo ti slomi ruke
i krvlju opru oči
sada pokušava
da pljune cvijeće
na tvojim prekinutim žilama.

SONUAČ

Ka srtaljen
ot zvezda na zvezda
ot cveće na cveće
zastanuaf
sebe tražif
beljki se odocnjif
bajagi srtif -
međe vo srce pomeštuaf
zvezdorod vo ruke drobif
so bukadar insan se seljamif
(nikoj seljam ne vrati)
bes lafoj
bes išareti
ot nebo na nebo
ot kamenj na kamenj
begaf ot svi
sebe tražif.

SNIVAČ

Kao skitnica
sa zvijezde na zvijezdu
sa cvijeta na cvijet
zastajao je
sebe tražio
možda je okasnio
puno je lutao -
granice je u srcu premještao
galaksiju u rukama drobio
sa svima se pozdravljao
(niko ne otpozdravi)
bez riječi
bez znakova
s neba na nebo
s kamena na kamen
bježao je od svih
sebe je tražio.

ZABORAJENIK

Pišujući pesma
ime sum zaginaf
ilji sum go zabojsraf
ne znm
ne se tekinjam
zaminalo
(sve zaminuje)
sega sum bes ime
vikajte me ka šo vi godi
ka šo sakate
ne sum ot kamenj
ne gorim vo oginj
džep mi je fukara
srce i duša mi se zengilj
tija je sve
krečim
bes ime
sum go zaginaf
sum go zabojsraf
vo pesma mi ostanalo
pišujući.

ZABORAVLJAČ

Pišući pjesmu
izgubio sam ime
ili sam ga zaboravio
ne znam
ne sjećam se
prošlo je
(sve prolazi)
sada sam bez imena
zovite me kako vam je volja
kako želite
nijasam od kamena
ne gorim u vatri
džep mi je siromašan
srce i duša su mi bogati
to je sve
koračam
bez imena
izgubio sam ga
zaboravio sam ga
u pjesmi mi je ostalo
pišući.

DETE I PENDŽER

Jena žena dajma denj
sedi poraj pendžer
i na džam pišuje
nešto svujemu detetu
a ono ga gljeda vo oči
i traži otkljik ot napišano
vo njezine videfca.

DJEČAK I PROZOR

Jedna žena svakog dana
sjedi pored prozora
i ispisuje na staklu
nešto svom djetetu
a ono je gleda u oči
i traži odsjaj napisanog
u njenim zjenicama.

JA

Vo oči
dožoj vrnet
na srce
snegoj panujet
kijamet vo duša
ka vetar puje
ka oginj gori
hita
da stigne saba
bega
noć da ne gljeda
ruke pruža
snce da zagrlji
(kede je?)
sam
bes nikogo
ka vuk srti
kajnak traži
kuvet da učini
preko sedum plajne će iduje
da polja još koljku ima
da vidi kraj kede je.

JA

U očima
kiše liju
na srcu
snjegovi padaju
oluja u duši
kao vjetar pjeva
kao oganj gori
žuri
da stigne jutro
bježi
da ne bi gledao noć
ruke pruža
sunce da obgrli
(gdje je?)
sam
bez nikoga
kao vuk juri
izvor traži
snagu da povrati
preko sedam planina će ići
da pogleda još koliko ima
da vidi gdje je kraj.

SADAKA

Ot svza taptisan
otkljik
cef noć srtif
na saba
sonuač stanaf
da go fati
vo son mu ostanaf eksik.

MILOSTINJA

Od suze otkinut
odsaj
cijele noći je kružio
pred zoru
snivač je ustao
da ga dohvati
u snu mu je nedostajao.

HASTALAK

Ka sme tamo
ovde sme

Ka sme ovde
ne sme nigde
(kakoa)

ne se kinet l'ko
kornji vo dlboko
puštene

ne se dokačuje nebo
so ruke kuse.

BOLEST

Kada smo tamo
ovdje smo

Kada smo ovdje
nijesmo nigdje
(kao)

ne kidaju se lako
korijeni duboko
zarasli

ne dotiče se nebo
rukama kratkim.

ZAT

Koritnik
čobanin na međa
svza materina
rahmet
zorne krečoj puštam
ja.

Kada smo tamo

ovdje smo

Kada smo ovdje

nijesmo nigdje

(kao)

ne kidaš se jako

korijeni duboko

zavazli

ne dobiće se nebo

rukama kraljicim.

IZA

Koritnik
pastir na granici
majčinska suza
spokoj
teško koračam
ja.

Galija sur se oboje

maštoni et koga su ga

lira da ne vidu kralje

et koka muje napre

zidoj pta i pepet ge nap

(i veter ge izduat) (o

du temelj kušite ni

maštoni zulumcari

maštoni

zde et kašim ni

pa kako će xab koda

ka ni seimal ki

so godine so tekol

lato de poemni se

ka ni sto ge vobitije

so dželjezne tuka

maštoni

maštoni

ne stiganu vaskrnu

i so voda i so ljep

ne stignu na vakti

ama me zabolje

so cujuni i so jopaj

na mene sie zrišalj

a ne ni ste prašije

maštoni

ka vici na stivna

zrišalje da muje

i go istušie du

deka msaštoni

KLJETVA

Galjiba sum se odočnjif
majstori ot koga mi ga isturalje kuća
hair da ne vidit čatija šo mi iskršilje
ot koske muje naprajena
zidoj pra i pepef ge naprajlje
(i veter go izduaf)
du temelj kućište mi isturalje
majstori zulumćari
majstori
zaš ot kuća mi naprajte bunjište
pa kako će znm kede sum rođen
ka mi seknaf krf
so godine šo tekof krujs
kako će poznem sebe
ka mi ste ge izbrišilje gazganice
so dželjezne ruke
majstori
majstori
ne stigma na vakat da ve zakvnem
i so voda i so ljep
ne stigma na vakat
ama me zabolja čukanje vaše
so ćuljum i so lopata
na mene ste srdisalje
a ne mi ste prašalje a bolji
majstori
ka vuci na strvina
srdisalje na muje kućište
i go isturalje du temelj
deka ne stigma na vakat da ge zakvnem
majstori nebidnici.

KLETVA

Možda sam stigao kasno
majstori su već srušili mi dom
prokleti majstori odnijeli krov
od kostiju mojih sagrađen
zidove pretvorili u prah
(i vjetar ga je već oduvao)
do temelja srušili mi dom
prokleti majstori
majstori
mašto mi od doma napraviste zgarište
pa kako da znam gdje sam rođen
kad usahla je krv moja
što godinama je tekla kroz
kako da prepoznam sebe
kad zbrisali ste mi tragove grubo
čeličnim rukama
majstori
majstori
ne stigoh na vrijeme da vas prokunem
i vodom i hljebom
ne stigoh na vrijeme
al' zabolješe me svi udarci tupi
krampom i lopatom načinjeni
po meni ste nasrnuli oholo
a nijeste me pitali za bol
majstori
kao lešinari na plijen
navalili na moj dom
i srušili ga do temelja
jer ne stigoh na vrijeme da ih prokunem
prokleti majstori.

EDŽELJ

Za ruke će te zemet
so zor
ot dvor
za hič ništo da ishesapiš
kismet
tuđe hesapi neishesapene
krujs sokaci će te projdet
(skrišum)
da zaborajš insan
videlo
a poslje će ti dadet
odaja
i broj
bes ime će živuješ
vekuječno so
broj
deka nekoj ti ukraf
serbes
deka ot birvakat take bilo
svi grešit
a jeden viđuje hesapi.

KLETVA

USUD

Uzeće te za ruke
silom
iz dvorišta
da zbog ničega platiš
sudbinu
tuđe račune neplaćene
ulicama će te provesti
(tajno)
da zaboraviš ljude
svijetlo
a posle će ti dati
sobu
i broj
bez imena češ živjeti
vječno sa
brojem
jer neko ti je ukrao
slobodu
jer od pamtivijeka je tako
svi griješe
a jedan plaća račune.

GURBET

Saba
snce
nijet vo srce
na usta amanet
idujet
so krečoj
ka Koritnik teške
ot prak okinate
vo kuferi svze.

PEČALBA

Jutro
sunce
odluka u srcu
oporuka na ustima
odlaze
koracima
kao Koritnik teški
sa praga otkinuti
suze u koferima.

KLJETVA STAREČKA

Svza na kamenj rodena
godine na starca natežene
starec puje

pesma
ka kljetva teška
bega nis noć

starec ogruben
svadba bes mlajnesta praj
(čalgije nepazarene svirit)

nibet natopen so pot
saka da najde promka
vo duša insanska

traje son birvakatešnji
da se razbudi ok'pan
na kajnak mlajnestečki.

STARAČKA KLETVA

Suza na kamenu rođena
godine na starca naslonjene
starec pjeva

pjesma
kao kletva teška
nestaje kroz noć

naruženi starac
svadbu bez nevjeste sprema
(nezakupljena muzika svira)

oda natopljena znojem
traži da nađe pukotinu
u ljudskoj duši

bitiše san davnašnji
da se probudi okupan
na izvoru nevjestinom.

DENJ

So skrijena boljka
saka denj da pisne
senke akšamske
insanske sonoj vlječēt.

DAN

Sa skrivenom patnjom
hoće dan da vrisne
sjenke u sutonu
ljudske snove vuku.

DENJ GODINA

Denjoj isćuškane
za ništa prodadene
trajet

godine nehesapene
vo noćvi naredene
spijet

i sahati i dakike
i s'bote i nedelje
i doš i snek
na duša insanska ostavaje
beljek.

DAN GODINA

Dani izgurani
za ništa prodani
ćute

godine neizbrojane
u načvama naređane
spavaju

i časovi i minuti
i subote i nedjelje
i kiša i snijeg
na duši ljudskoj ostavljaju
trag.

BAŠČE

R. Tagoreu

Zastanite
vo bašče hodite
cveće da naberete
i voda evo
beljki ste žedne
(jošte trebe da hodite)
putoj dalječne vi se
a kajnak ot suša sekna
(galjiba)
zastanite
a čujete pesma
dejke šo ga pujet
zaslušajte ga
svim je daruana
čujeku
denju
gurbetčijem
ot koga ka ga pujet
(grla duri gim se fatilje)
ot srce ga kradet
ljudim ga davat
da ga nosit du ke će stignet
i podaljeko.

BAŠTE

R. Tagoreu

Stanite
u bašte dodite
cvijeće da sakupite
i vode evo
možda ste žedni
(još treba da pješačite)
putevi su vam daleki
a izvor je od suše presušio
(možda)
stanite
da li čujete pjesmu
koju djevojke pjevaju
poslušajte je
svima je poklonjena
čovjeku
danu
pečalbarima
odavno je pjevaju
(grla su im već promukla)
od srca je krađu
ljudima je daju
da je nose dokle stignu
i dalje.

BELA KNJIGA

Jen ahpap mi daruaf
bela knjiga
prf ljis gi je prazan
na drugujet napišaf lagap svoj
a na trećujet
(i sve drugete ljisoj)
nacrtaf cveće
so najpristalje boje vapcano.

BIJELA KNJIGA

Jedan prijatelj mi je darovao
bijelu knjigu
prvi list je prazan
na drugom je napisao svoje ime
a na trećem
(i svim ostalim listovima)
nacrtao je cvijeće
najljepšim bojama obojeno.

VITEF

ot tvua čučka cveće
izduaf

poviše selo
ljetajući se rastrvilo
nat

doš ka panaf
cvećeto iscftelo vo bukadar boje
(i sve bašče raspristaljelje)

ot toga dajma dovikujem nebo
da pušti
vetroj i dožoj.

MONSUN

cvijeće iz tvoje kose

oduvao je

iznad zavičaja

leteći sjeme se rasprslo

nad

kada je pala kiša

cvijeće je procvalo u hiljadu boja

(i sve bašte su se proljepšale)

od tada svakog dana prizivam nebo

da spusti

vjetrove i kišu.

POKLUM

Morno nebo
vo parčića se krši
(snce ka pajačina)
pembene korlaći panujet
dalječne videla se gasnet
dželjezna hrka obljičam
da žnjem zvezde
najpristala tebe za poklum.

DAR

Modro nebo
na komade se lomi
(sunce kao paučina)
crveni odresci padaju
daleka svijetla se gase
gvozdenu odoru oblačim
da žnjem zvijezde
najlepšu tebi na dar.

ZIT

So godine prajen
ot lafoj i muhabeti tkajen
za jena dakika se istura.
(ot temelj mu ukralje merak).

ZID

Godinama zidan
od riječi i razgovora tkan
za tren se srušio
(iz temelja su mu ukrali ljubav).

I....

I mladost kua zima
ka što dava

i starost kua dava
ka što zima

i merak koj zarobuje
ka što pušta

i međe kuje dvojt
ka što čiftujet

i laf koj špota
ka što zablaguje

i videlo kuje začoruje
ka što razvideljuje

i pjesma što kvne
ka ne će se napiša.

I...KADA

I mladost koja uzima
kao što daje

i starost koja daje
kao što uzima

i ljubav koja zarobljava
kao što oslobađa

i granice koje dijele
kao što spajaju

i riječ koja boli
kao što naslađuje

i svijetlo koje zaslepljuje
kao što rasvjetljava

i pjesma koja kune
kada se ne napiše.

KOGA

Snce ka će zagrlji ruke zaprene
i ka će razbudi zaspane golubi
na iskršena ljinija so tri međe
koj će ostane da puje toga
koga?

Sve muje vesvesinja zaminalje
kamnjoj se zaviđujet!

(ot koga sum naučif
so koljiku gajljinja pesnik pišuje)

DENJ!

vo dlvdžina nevidevna
sedi prolječna mgla
so mermerne konci zahrbeno
ot pusteljija du deberedžek nasnuane

VUTRE!

Toja dalječen haber se nabljižuje
koj će ostane da puje toga
koga.

KADA

Kada Sunce zagrlji ruke umorne
i probudi usnule golubove
na razlomljenoj liniji tromeda
ko će ostati da pjeva tada
kada?

Sva moja uobraženja su nestala
kamenje na horizontu!

(već davno sam naučio
s koliko patnje pjesnik pjeva)

DAN!

na vidiku uskovitlanom
stoji proljetnji pejisaž magle
mramornim iglama oivičen
od nemila do nedraga povučenim
SJUTRA!

Taj daleki zvon stiže
ko će ostati da pjeva tada
kada.

ŠPOTA

Merak
prodaden za altani.

Serbes
iskuan so sindžiri.

Dejka
vo terljik promenjeta.

Pesma
bes lafoj napišana.

Snce
vo povnoć skljkiknato.

Cveće
pot kamenj vljkiknato
prevljiknalo.

UVREDA

Ljubav
za zlato prodana.

Sloboda
lancima iskovana.

Djevojka
u crnu odoru obučena.

Pjesma
bez riječi napisana.

Sunce
u ponoć zasjano.

Cviće
ispod kamena procvano
ocvalo.

ZAŠ NE SI DOŠOF

Zaš ne si došof da vidiš
vola ka sme prijačalje
(toljku godine krmen)
kuvet naš vo noge njegove
drpanje među kč i akl

zaš ne si došof da vidiš
so prazen akl kažan ferman
(take je rečeno i vo
Ihvanus - saffa)
i vikanje vo jen glas: ho-ruk
nemo
na duša dželjezo
studeno
vo ruke akl zaginat
zaš ne si došof da vidiš?

ZAŠTO NIJESI DOŠAO

Zašto nijesi došao da vidiš
kada smo obarali vola
(toliko godina hranjen)
snaga naša u nogama njegovim
nadmetanje između moći i razuma

zašto nijesi došao da vidiš
olako rečenu odluku
(tako je zapisano i u
Ihvanus - saffa)
i poklič u jednom glasu: ho-ruk
duša dušu kada proklinje
nijemo
na duši gvožđe
hladno
u rukama razum izgubljen
zašto nijesi došao da vidiš?

VO RASHODIŠTE

Cef denj
sum sedif pot drvo
čekajeći da pane ljis
i akšamesti ka panaf
sum ošof doma
ubeden da trnaf jesenj.

U PARKU

Cio dan
sedeo sam ispod drveta
čekajući da padne list
i kada je pred veče pao
pošao sam kući
ubijeden da je počela jesen.

ŠO OSTANALO

Ostanalje lafoj
na bilo prefrljene
ostanalo trajenje
na granke zamrznato
ostanalje muhabeti
ka drpulji iznašijene

ostanaf merak
ka krujs trnje projden

ostanaf serbes
so sindžiri vrzan

ostanalo sve
ne ostanalo ništo.

ŠTA JE OSTALO

Ostale su riječi
skrajnute od nas

ostala je ćutnja
na granama zamrznuta

ostali su razgovori
kao dronjci našiveni

ostala je ljubav
kao kroz trnje provučena

ostala je sloboda
lancima vezana

ostalo je sve
nije ostalo ništa.

ILJAČ

Ti kradem svze
ot oči
za jeno želanje
eksik
mi se stegnala duša
za jeden laf insanski
hasret.

LIJEK

Kradem ti suze
iz očiju
za jedno plakanje
nedostaju mi
stegla se duša
za jednu ljudsku riječ
uskraćena.

TEKNATICA

Bela damka vo oči
jošte sedi
se tekinjem
na bregoj detečke ka sme
probavalje
so ruke pružene na ke
so goljem merak
nebo da brcneme
se tekinjam
(otekra sum razbraf)
deka sajska međa nikoj
ne ga zaminaf
koj ne naučif da sonuje.

SJEĆANJE

Bijela tačka u očima
još uvijek stoji
sjećam se
kada smo na bregovima djetinjstva
pokušavali
sa rukama ispruženim prema
s velikom željom
da dotaknemo nebo
sjećam se
(kasnije sam shvatio)
da granicu jave niko
ne pređe
ko ne nauči da sanja.

SADRŽAJ:

SEFTE - PRVI PUT	4 - 5
KSMET	6 - 7
DUŠE GORANSKE - GORANSKE DUŠE	8 - 9
OFČAR - OVČAR	10 - 11
NOČESKA - NOČAS	12 - 13
MATI - MAJKA	14 - 15
VUKINJA - VUČICA	16 - 17
GLJEDANICA - DRAGANA	18 - 19
SRTLJEN - SKITNICA	20 - 21
ZANESENIK - ZANEŠENJAK	22 - 23
KAČAK - LUTALICA	24 - 25
KATILJ - OSVETNIK	26 - 27
SONUAČ - SNIVAČ	28 - 29
ZABORAJENIK - ZABORAVLIAČ	30 - 31
DETE I PENDŽER - DJEČAK I PROZOR	32 - 33
JA	34 - 35
SADAKA - MILOSTINJA	36 - 37
HASTALAK - BOLEST	38 - 39
ZAT - IZA	40 - 41
KLJETVA - KLETVA	42 - 43
EDŽEL - USUD	44 - 45
GURBET - PEČALBA	46 - 47
KLJETVA STAREČKA - STARAČKA KLETVA	48 - 49
DENJ - DAN	50 - 51
DENJ GODINA - DAN GODINA	52 - 53
BAŠČE - BAŠTE	54 - 55
BELA KNJIGA - BIJELA KNJIGA	56 - 57
VITEF - MONSUN	58 - 59
POKLUM - DAR	60 - 61
ZIT - ZID	62 - 63
I	64 - 65
KOGA - KADA	66 - 67
ŠPOTA - UVREDA	68 - 69
ZAŠ NE SI DOŠOF - ZAŠTO NIJESI DOŠAO	70 - 71
VO RASHODIŠTE - U PARKU	72 - 73
ŠO OSPANALO - ŠTA JE OSTALO	74 - 75
ILJAČ - LIJEK	76 - 77
TEKNATICA - SJEČANJE	78 - 79

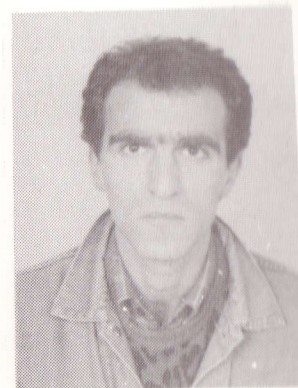
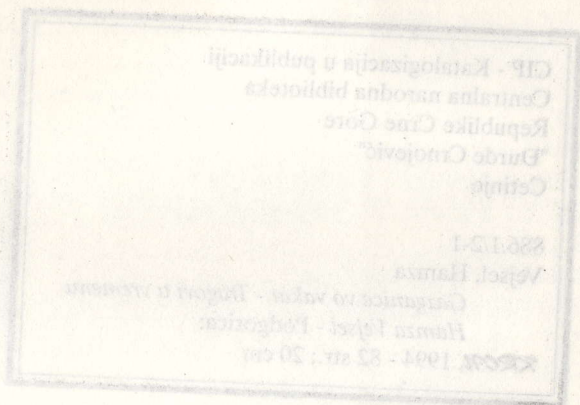
SADRŽAJ

78-79 TEHNIČKA - STICANJE
76-77 LIJAC - LIJEK
74-75 SO OSTALO - ŠTA JE OSTALO
72-73 VO RASHODITE - U PAKU
70-71 ZAŠ ME SI DOŠO - ZAŠIO MJEŠI DOŠMO
68-69 ŠPOTA - UVREDA
66-67 KOGA - KADA
64-65 ŽIT - ŽID
62-63 POKLIM - DAR
60-61 NITEF - MONSUN
58-59 BELA KNIGA - BIJELA KNIGA
56-57 BAŠE - BAŠTE
54-55 DENI GODINA - DAN GODINA
52-53 DENI - DAN
48-49 KLEVIN STARČMA - STARČKA KLEVIN
46-47 GURBET - PČALBA
44-45 EŽEL - UZUP
42-43 KLEVIN - KLEVIN
40-41 ZAT - IZA
38-39 LIJATAJK - BOJEST
36-37 SADAKA - MIHOSIINA
34-35 JA
32-33 DEJE I PENDEŽER - DIČAK I PROŽOK
30-31 ZABORANJE - ZABORAVLJAC
28-29 SOVLJAC - SNIJAC
26-27 KATIL - OSVETNIK
24-25 KAČAK - LOJALCA
22-23 ZAMJENIR - ZAMJENIK
20-21 SRTALJEN - SRTIČKA
18-19 GLEJEMNICA - UKRANNA
16-17 VUKINA - VUČKA
14-15 MATI - MAJKA
12-13 NOČEŠKA - NOČAR
10-11 OČAR - OČAR
8-9 DUŠE GOJANJE - GOJANJE DUŠE
6-7 KSMET
4-5 SEJTE - PRIPUT

www.arhivkrusevo.blogspot.com

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Centralna narodna biblioteka
Republike Crne Gore
"Đurde Crnojević"
Cetinje

886.1/2-1
Vejsel, Hamza
Gazganice vo vakat - Tragovi u vremenu
Hamza Vejsel - Podgorica:
KRON, 1994 - 82 str.; 20 cm

Veysel Hamza

*Rođen 12.02.1964. godine
u selu Rapča, Gora.
Ovo mu je prva zbirka pjesama.*